

[Tango.]

ja men det var nogle små og få og mindre sager. Det kan det selvfølgelig også siges at være, alt efter hvordan man bedømmer forholdene. Men efter hvad jeg har fået at vide, så er der hos en enkelt fisker konfiskeret sild for 7.000-8.000 kr., og det tror jeg i almindelighed ikke at socialdemokratiet vil anse for småpenge.

Det glæder mig altså, at fiskerne ikke får det tab, og at vi kan undgå, at de skal ud i retssager for at få deres penge tilbage for de konfiskerede sild.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg har ikke tallene her for, hvilke beløb det drejer sig om. Jeg ved, at det drejer sig om et sted omkring 15 sager i alt.

Det er klart, at når der indføres en ny bestemmelse, så vil der være nogle vanskeligheder i overgangsperioden. Det har vi taget hensyn til. Det drejer sig for enkeltes vedkommende om så små partier som 200-300 kg sild, og det er klart, at der er ingen, der kan være interesseret i at føre retssager om partier af den størrelse. Selvfølgelig var der nogle, der var større på de større skibe, men jeg har altså ikke tallene her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inge Krogh* (KrF) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at der sker en revision med nøjere præcision af bekendtgørelse af 17. december 1975 fra sundhedsstyrelsen?“

(Spm. nr. 239).

Skriftlig begrundelse.

Bekendtgørelsen af 17. december 1975 har sit grundlag i lov om lægemidler af 1975, hvorefter sundhedsstyrelsen kan fastsætte særlige regler om indførelse af lægemidler. Ifølge denne bekendtgørelse har private tilladelse til at importere lægemidler til eget forbrug i indtil 3 måneder.

Det har vist sig, at bekendtgørelsen har haft uheldige følger, idet der i udstrakt grad er foretaget indkøb i vore nabolande, specielt i Tyskland og England. Dette har medført, at patientens læge ofte ikke er underrettet om, hvilke midler patienten har ind-

taget, og derved vanskeliggøres diagnose og behandling.

Inge Krogh (KrF):

Efter loven om lægemidler af juni 1975 kan der ikke indføres lægemidler her i landet uden sundhedsstyrelsens samtykke. I en bekendtgørelse af 17. december 1975 fra sundhedsstyrelsen siges det, at danske, der rejser i udlandet, i rimeligt omfang kan tage lægemidler med hjem til eget forbrug, dog højst til 3 måneder. Hvis medikamentet indeholder euforiserende stoffer, så kun til 5 dages forbrug.

Det er en bekendtgørelse, som har vakt meget røre i grænselandet, altså i Sønderjylland, hvor toldvæsenet flere gange dagligt har tilkaldt sønderjyske læger for at konstatere, om det er et rimeligt forbrug, man indfører. Efterhånden har toldvæsenet opgivet det, siger lægerne, og de bruger betegnelsen, at præparater indføres i kassevis.

Det kan være stoffer, der er meget farlige. Der er et stof som Ephedrin, som man kan få i håndkøb i Tyskland. Det bruges ved astma. Giver en læge derfor i et akut astmatilfælde f. eks. adrenalin, kan der ske en overdosering. Der kan indføres sovepiller og nervemedicin, hvorved man også kan få en overdosering, når lægen ordinerer noget og ikke er klar over, hvad patienten har fået i forvejen. Et stof som Amidopyrin kan også købes i håndkøb dernede. Det er et stof, som for nogle år siden blev forbudt herhjemme på grund af, at det kan gøre skade på de hvide blodlegemer. Også et afmagringsstof som Mirapront, der har bivirkninger, kan indføres.

De danske læger fører et register over bivirkninger ved medicin, og det bliver noget fortegnet, når man ikke aner, hvad patienterne har fået i forvejen.

Jeg vil derfor spørge indenrigsministeren, om der ikke kan foretages en ændring i denne bekendtgørelse, så der sker visse indskrænkninger, så man ikke får de stærkt virkende stoffer med, så det indskrænkes til noget, som er nær det, man kan få i håndkøb her i landet.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne sige til fru Inge Krogh, at den situation, som åbenbart er helt modsat af det, der er foregået tidligere, har eksiste-